

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ФИЛОЛОГ

ЧАСОПИС ЗА ЈЕЗИК, КЊИЖЕВНОСТ И КУЛТУРУ

PHILOLOGIST

JOURNAL OF LANGUAGE, LITERARY AND CULTURAL STUDIES

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

V/2012

NULTI ČLAN U ITALIJANSKIM POSLOVICAMA

Apstrakt: Prototipski red reči 'subjekat–glagol–objekat' u jednoj italijanskoj rečenici isti je kao u srpskom jeziku, s tom razlikom što rečenica koja počinje subjektom ima i jednu determinantu, a to je najčešće član kao sastavni deo imeničke sintagme. Istraživanje ovog rada sprovedeno je na italijanskim poslovicama, koje imaju sve odlike rečenice, ali i posebne karakteristike zahvaljujući kojima se razlikuju od rečenica uobičajenih u svakodnevnoj komunikaciji. U ovom radu ćemo se baviti pojavom nultog člana u imeničkoj sintagmi u inicijalnom položaju poslovice. Rezultati istraživanja će pokazati da takve imeničke sintagme nemaju uvek funkciju subjekta u poslovicama, te da do izostavljanja člana u njima dolazi zbog raznih promena u sintaksičkoj strukturi, permutacija ili izostavljanja rečeničnih konstituenata. Uočavanje najvažnijih zakonitosti tih promena doveste nas do boljeg razumevanja pojave nultog člana u imeničkoj sintagmi u incipitu poslovice, ali i do značajnih zapažanja varijeteta sintaksičke strukture italijanskih poslovice.

Ključne reči: nulti član, imenička sintagma, italijanske poslovice, vrste rečenica, elipsa, red reči.

1. Pojava nultog člana u poslovicama

Karlo Lapučić (2006: VIII), jedan od značajnijih italijanskih lingvista i sakupljača poslovice, definiše ovu narodnu umotvorinu kao samostalnu rečenicu fiksne strukture koja se u nepromenjenom obliku koristi u diskursu kao dodatak, zaključak ili umetnuti deo neke druge, složenije rečenice. Stoga će poslovice u ovom radu takođe biti smatrane rečenicom, a bavićemo se prevashodno njenom formalnom strukturom.

Poslovice nas upućuju na opšte istine proizašle iz kolektivnog iskustva, mogu da nas upozoravaju, opominju, ali i da objašnjavaju prirodne i socijalne fenomene ljudskog društva, te s obzirom na širok dijamazon tema koje obrađuju, kao i na način njihovog predstavljanja, nailazimo na raznovrsne sintaksičke strukture. Pošto je područje istraživanja poslovice veoma obimno, ovde ćemo pristupiti analizi samo prve imeničke sintagme (SN) u poslovi-

ma, a predmet istraživanja biće pojava nultog člana (Ø) kod takvih sintagmi.

U svim gramatikama i gramatičkim priručnicima italijanskog jezika¹ poslovice se navode kao primeri rečenica koje počinju imeničkom sintagmom bez člana. Zbirke italijanskih poslovice, s druge strane, pružaju mnoštvo primera sa nultom imeničkom sintagmom (SNØ) u inicijalnom delu rečenice, ali isto tako i onih sa determinisanom imeničkom sintagmom (SNdet):

- (1) Il giuramento è l'arma dei tristi.
- (2) Giuramento d'amante poco conta e meno vale.

Odsustvo člana u poslovicama i poslovičnim izrazima je veoma često, jer u njima pojmovi ne preuzimaju neki određeni referent, već se odnose na univerzalne

¹ Među najznačajnije i najobimnije gramatike italijanskog jezika savremenog doba, a koje smo koristili za ovaj rad, ubrajamo gramatike autora Serianni (Serianni : 2005), Dardana i Trifonija (Dardano, Trifone: 1997), Rencija i koautora (Renzi, Salvi, Cardinaletti: 1988-1995, tre volumi).

pojave. Determinanta kao što je član (ali i pokazne, prisvojne zamenice itd.) potrebna je imenici da bi se ona iz stanja *en puissance* prebacila u stanje *en effet*, tj. iz virtualnog u stvarno stanje (Dessaintes 1964: 25). Stoga se nulti član, kao posebna vrsta člana, ne može koristiti proizvoljno, već pod određenim uslovima koji moraju biti ispunjeni (Dubois-Lagane 1973: 58–59). U samoj strukturi rečenice dešavaju se promene sa jasnom i određenom svrhom, a pojedini primeri nas mogu navesti na pomisao da poslovice tokom vremena prolazi kroz faze oblikovanja, postepeno eliminišući rečenične konstituente, nepotrebne za realizovanje komunikativnog koda. Tako u poslovi (3) nedostaje glagol *avere*, što povlači za sobom i izostavljanje člana *il*. Oba izostavljena elementa se, međutim, pojavljuju u drugoj varijanti iste poslovice (4), koja se odlikuje potpunim sintaksičkim oblikom:

- (3) Contadino, scarpe grosse cervello fino.
 (4) Il contadino ha le scarpe grosse e il cervel sottile².

Slične primere pronalazimo i među italijanskim poslovicama preuzetim iz latinskog jezika. Tako je današnja italijanska poslovice *Occhio non vede, cuore non sente* nastala od oblika latinske poslovice *Quod non videt oculus, cor non dolet*, što bi u prevodu na italijanski bilo: *Ciò che l'occhio non vede, il cuor non ne duole*. Međutim, sam prevod nije dovoljan. Za opstanak poslovice neophodno je da ona sadrži samo osnovne, a često i veoma redukovane elemente sintaksičkog sistema, što na kraju dovodi do njihovog eliminisanja. Navedeni primer *Occhio non vede, cuore non sente* ima nulti član u obe SN, što je redukovani oblik u odnosu na prvobitnu varijantu sa pokaznim pridevom *ciò che* ispred.

² Razlika među varijantama poslovice može da bude zasnovana i na leksičkom nivou, tj. upotrebi sinonimnih reči kao što su *sottile* i *fine*.

2. Nulti član u poslovicama sa elipsom

Najveći broj italijanskih poslovice sa nultim članom ima elipsu, to jest izostavljen predikat rečenice, a često i druge sintaksičke elemente. Nedostatak samo jednog bitnog rečeničnog elementa dovodi do građenja specifičnih sintaksičkih odnosa u okviru kojih postaju redundantni i neki drugi rečenični konstituenti, bez negativnih posledica na semantičkom nivou. U okviru ove grupe poslovice možemo izdvojiti više podgrupa, a to su eliptične poslovice sa nekoliko različitih funkcija.

1) Nulti član u eliptičnim poslovicama sa izostavljenim kopulativnim glagolom

Ovo su poslovice čija eliptičnost nastaje usled izostavljanja kopulativnog glagola *essere*. U desnoj koloni tabele prikazane su rečenice nastale transformacijom poslovice u pun sintaksičko-semantički oblik rečenice sa glagolom. Kao što se vidi u datim primerima, kopulativni glagol postaje redundantan, te dolazi do njegovog ispadanja, ali rečenica doživljava još jednu promenu, a to je izostavljanje člana, koji takođe postaje suvišan. Ono što ostaje jesu rečenični konstituenti nominalnog dela predikata, ključni za razumevanje iskaza uz praćenje specifičnog ritma ili rime poslovice. Samo pauza u govoru, to jest interpunkcijski znak (zapeta), ukazuje na nedostatak kopulativnog glagola u ovim poslovicama.

Poslovice sa elipsom	Poslovice kao rečenica sa kopulativnim glagolom
(5) Frutto proibito, più saporito.	Il frutto proibito è più saporito.
(6) Gente accolta, gente stolta.	La gente accolta è gente stolta.
(7) Donna e luna, oggi serena e domani bruna.	La donna e la luna oggi sono serene e domani brune.

(8) Figlie da maritare, fastidiose da governare.	Le figlie da meritare sono fastidiose da governare.
(9) Febbre autunnale, o lunga o mortale.	La febbre autunnale è o lunga o mortale.
(10) Lacrime di donna, fontana di malizia.	Le lacrime di donna sono fontana di malizia.
(11) Latte e vino, veleno fino.	Il latte e il vino sono un veleno fino.
(12) Padre, padrone.	Il padre è padrone.
(13) Esperienza, madre di scienza.	L'esperienza è madre di scienza.
(14) Roba trovata, mezza rubata.	La roba trovata è mezza rubata.

2) Nulti član u eliptičnim poslovice sa značenjem 'najbolji'

Ove poslovice povezuje isto osnovno značenje koje je izostavljeno iz površinske strukture rečenice, a to je upućivanje na stvari najboljeg kvaliteta. Ovakvim iskazom izbegnuto je stvaranje dugačkih i nezgrapnih sintaksičkih konstrukcija, kao što se vidi u sledećem primeru:

Eliptične poslovice	Pun sintaksički oblik poslovice
(15) <i>Pesce cotto e carne cruda.</i>	<i>Il miglior pesce è quello cotto e la miglior carne è quella cruda.</i>

Podrazumevano značenje 'najbolji' imaju i ove poslovice, u kojima se nulti član javlja ne samo u prvoj imeničkoj sintagmi, već i u drugoj, pa i svim ostalim, naročito ako je u pitanju niz imenica (21).

- (16) Piedi caldi e testa fredda.
- (17) Pane bucato e cacio serrato.
- (18) Consiglio di vecchio e aiuto di giovane.
- (19) Parole di Santo e unghie di gatto.
- (20) Pane di un giorno, vino di un anno.
- (21) Pane padovano, vino vicentino, carne frulana, trippa trevigiana, donna veneziana.
- (22) Carne giovane e pesce vecchio.

3) Nulti član u eliptičnim poslovice u funkciji kondicionalne rečenice

U prvi mah ove poslovice deluju kao prosto nizanje reči (uglavnom imenica i prideva), bez vezivnih elemenata. Uprkos tome, njihov semantički nivo ostaje sasvim jasan, iako ovde nisu eliminisane samo funkcionalne reči kao što su determinante (član) i veznici, već i one koje su leksičke (glagoli).

eliptične poslovice	pun sintaksički oblik poslovice
(23) Mare bianco, scirocco in campo; mare crespo, vento fresco.	Se il mare è bianco, lo scirocco è in campo; se il mare è crespo, il vento è fresco.
(24) Luna bianca, tempo bello; luna rossa, vento; luna pallida, pioggia.	Se la luna è bianca, il tempo sarà bello; se la luna è rossa, sarà il vento; se la luna è pallida, sarà la pioggia.
(25) Lupo nominato, subito veduto.	Se il lupo è nominato, sarà subito veduto.
(26) Malattia lunga, morte sicura.	Se la malattia è lunga, la morte è sicura.
(27) Mani fredde, cuore caldo.	Se le mani sono fredde, il cuore è caldo.
(28) Testa grossa, cervello piccolo.	Se la testa è grossa, il cervello è piccolo.
(29) Natale verde, Pasqua bianca.	Se il Natale è verde, la Pasqua sarà bianca.
(30) Patti chiari, amicizia lunga.	Se i patti sono chiari, l'amicizia è lunga.
(31) Ricca cucina, miseria vicina.	Se la cucina è ricca, la miseria è vicina.

4) Nulti član u eliptičnim poslovice u funkciji ostalih vrsta rečenica

U ovu grupu poslovice izdvojili smo eliptične, koje poprimaju raznovrsne funkcije, ali su manje zastupljene, te od njih ne možemo stvarati veće zasebne grupe. Među njima se nalaze eliptične poslovice sa funkcijom izjavne – (32), (33), (34), (35), relativne – (36), (37), (38), vremenske – (39), (40), (41), (42) i zapovedne ili voljne rečenice – (43).

Eliptične poslovice	Pun sintaksički oblik poslovice
(32) Paesi piccoli, scandali grandi.	Nei paesi piccoli, gli scandali sono grandi. (Gli scandali sono grandi nei paesi piccoli.)
(33) Parenti serpenti.	I parenti sono come (i) serpenti.
(34) Fratelli coltelli.	I fratelli sono come (i) coltelli.
(35) Casa senza abitanti nido di topi.	La casa senza abitanti è come (il) nido di topi.
(36) Giovane ozioso, vecchio bisognoso.	Chi da giovane è ozioso, da vecchio diventa bisognoso.
(37) Cuor contento gran talento.	Chi ha il cuor contento, ha gran talento.
(38) Bello in fasce brutto in piazza.	Chi è bello in fasce, sarà brutto in piazza.
(39) Figli sposati, guai raddoppiati.	Quando i figli sono sposati, i guai sono raddoppiati.
(40) Granata nuova, tre di buona.	Quando la granata è nuova, tre di è buona.
(41) Luna coricata, marinaio alzato.	Quando la luna è coricata, il marinaio è alzato.
(42) Vino dentro, senno fuori.	Quando il vino entra dentro, il senno esce fuori.
(43) Donne e buoi dei paesi tuoi.	Prendi le donne e i buoi dei paesi tuoi.

3. Nulti član u ostalim vrstama poslovice

U ovom odeljku analiziraćemo pojavu SNØ u poslovice koje nisu elipse, već potpuni sintaksički oblici. Videćemo takođe i da pojava nultog člana ne zavisi samo od vrste rečenica, već i od vrste sintaksičkih odnosa među rečeničnim konstituentima i njihovog položaja u rečenici.

1) Poslovice kao relativne rečenice

Neke italijanske poslovice imaju strukturu glavne i relativne rečenice. Ako se odmah posle SN nalazi relativizator uz antecedent, onda antecedent ima nulti član.

Nulti član u italijanskim poslovice

- (44) Can che abbaia non morde.
 (45) Gallina che canta ha fatto l'uovo.
 (46) Gallina che non becca ha già beccato.
 (47) Gallina che non razzola ha già razzolato.
 (48) Ladro che ruba assai non è impiccato.
 (49) Pecora che bela perde il boccone.
 (50) Uomo che molto abbaia sa meno di quel che paia.
 (51) Casa che ha buon vicino val più qualche fiorino.

Do pojave nultog člana uz antecedent dolazi i u onim poslovice kod kojih je prošli particip preuzeo funkciju relativne rečenice.

uobičajen oblik poslovice	proširen oblik poslovice
(52) Lavoro <u>fatto</u> di notte non val tre pere cotte.	<i>Il lavoro <u>che è stato fatto</u> di notte non val tre pere cotte.</i>
(53) Scarpa <u>cucita</u> male dura poco.	<i>La scarpa <u>che è stata cucita</u> male dura poco.</i>
(54) Pentola <u>guardata</u> non bolle mai.	<i>La pentola <u>che è guardata</u> non bolle mai.</i>
(55) Ricchezza male <u>acquistata</u> se ne va in un soffio.	<i>La ricchezza <u>che è stata male acquistata</u> se ne va in un soffio.</i>
(56) Tempo <u>rimesso</u> di notte non vale tre pere cotte.	<i>Il tempo <u>che è stato rimesso</u> di notte non vale tre pere cotte.</i>

2) Poslovice kao emfatične rečenice

SNØ javlja se kod poslovice u kojima se na sintagmu ponovo ukazuje, i to nenačlanom zamenicom u funkciji objekta u jednini ili množini (*lo, la, li, le*). U ovim poslovice reč je o inverziji, tj. dislokaciji objekta, koji se pozicionira na početak rečenice, a ne kao što je uobičajeno – iza glagola. Ova pojava, čiji je efekat intenzifika-

cija jednog dela rečenice, naziva se emfaza,³ a karakteristična je za govorni jezik. Najčešće se javlja u nezavisnim rečenicama, kao što su izjavne (59), (60) i zapovedne (61), (62), (63), ali se sreće i u poslovicama koje pripadaju složenim vrstama rečenica (57, 58).

- (57) Casa propria non c'è oro che **la** paghi.
- (58) Cuore che non duole, dallo a chi vuole.
- (59) Roba a credito **la** paghi una volta e mezzo.
- (60) Uomo allegro, il ciel **l'**aiuta.
- (61) Donna e fuoco, toccali poco.
- (62) Figlie, vigne e giardini, guardali da vicini.
- (63) Olivo e fico, trattali da nemico.

Videli smo da je za poslovice karakteristična pojava inverzije, odnosno emfaze, dok je promenjeni sled rečeničnih konstituenata bliži poetskim oblicima, a ne proznim. U poslovicama sa emfazom predikata, u kojima je glagol postavljen iza objekta i na sam kraj rečenice, takođe dolazi do izostavljanja determinante (člana):

- (64) Cosa fatta capo *ha*.
- (65) Granaio vuoto formica non *frequentata*.
- (66) Acqua e dieta, ogni male *acqueta*.
- (67) Ragazza vecchia fortuna *aspetta*.
- (68) Signori *si nasce*.
- (69) Rete nuova, uccel vecchio non *prende*.
- (70) Pelo rosso, non confidarti se non lo conosci. (*Di pelo rosso*, non confidarti se non lo conosci.)

U nekima prethodno navedenim poslovicama imenice u inicijalnom položaju nalaze se u funkciji objekta (65, 68, 69) ili objektoida (70), što nije tipičan sled konsti-

3 Pojavu nulte imeničke sintagme emfatične vrednosti upotrebljene kao antecedenta klitičke zamence zapazila je i Paola Beninka, ali u okviru svoje teze o postojanju nevidljivog kvantifikatora, koja je ograničene primene (Benincà 1980: 51–62).

tuenata u standardnoj italijanskoj izjavnoj rečenici.

3) Poslovice u rečenicama sa vokativnim sintagmama

Među poslovicama ima gotovo svih vrsta rečenica,⁴ pa i onih sa inicijalnim imeničkim sintagmama u funkciji vokativa. U njima imenica koja ukazuje na stvar ili osobu kojoj se obraćamo nema determinantu u vidu člana. Te imenice se javljaju u oba broja (jednini i množini), ali su uvek bez člana. Tako možemo uporediti poslovice sa inicijalnom imeničkom sintagmom u funkciji nominativa (71) sa onima u kojima je funkcija inicijalne imenice postala vokativna (72):

- (71) Il sole di marzo muove ma non risolve.
- (72) Sole di marzo, o ti pungo o ti ammazzo.

Analizirani korpus pokazuje da ovakvih primera ima među poslovicama koje uglavnom pripadaju zapovednim rečenicama (74–76), ali se mogu naći i druge vrste, kao na primer rastavne (77).

- (73) Gambe mie, non è vergogna, camminar quando bisogna.
- (74) Medico, cura te stesso!
- (75) Cavallo non morire, che l'erba ha da venire.
- (76) Pane di grano, saltami in mano.
- (77) Sole di marzo, o ti pungo o ti ammazzo.

Mnogo je ređa pojava nultog člana usled promene ne samo funkcije imenice, već i vrste reči, kao u primeru (79), gde je imenica *i guai* ('teškoće') upotrebljena kao uzvik *guai* ('teško onom ko [...]'):

4 Među nezavisnosloženim rečenicama nema primera zaključnih i eksplikativnih rečenica, a grupi zavisnosloženih rečenica nedostaju dopunske i isključne, dok je irealna hipoteza među pogodbenim rečenicama pravi raritet. Prema: Blatešić, A. (2007), *Italijanske poslovice kao prevodilački i frazeološki problem*, Magistarski rad. Odbranjen u Beogradu: Filološki fakultet, 216.

(78) *I guai* vengono a cavallo e se ne vanno a piedi.

(79) *Guai* al pescatore che teme l'acqua fredda.

4) Poslovice sa nizovima SNØ

Do pojave SNØ dolazi i zbog stvaranja nizova imenica (83) ili ponavljanja iste imenice (81), kao što se vidi u sledećim primerima:

(80) *La gloria* vana fiorisce e non grana.

(81) *Gloria* mondana, *gloria* vana, fiorisce e non grana.

(82) *I cavalli* di montagna cacciano quelli di stalla.

(83) *Cavalli, cani* e *servitori* rovinano i signori.

5) Poslovice sa strukturom 'N + fare + N'

Poslovice veoma jednostavne površinske strukture 'N + fare + N' pokazuju da obe imenice ili zadržavaju, ili izostavljaju član, a to ne zavisi od glagola, koji može biti u potvrdnoj ili odričnoj formi.

(84) *L'abito* fa l'uomo.

ALI

(91) (Ø) *Denaro* fa (Ø) *denaro*.

(85) *La catena* fa il cane.

(86) *L'abito* non fa il monaco.

(87) *La barba* non fa il filosofo.

(88) *La veste* non fa il dottore.

ALI

(92) (Ø) *Errore* non fa (Ø) *debito*.

(89) *L'elmo* non fa il capitano.

(90) *La croce* non fa il cavaliere.

Dakle, koja je razlika između *L'abito fa l'uomo* i *Denaro fa denaro*, kao i *L'abito non fa il monaco* i *Errore non fa debito*? Zašto jedne poslovice traže član, a druge ne? Glagol *fare* često pravi strukture sa SNØ u objekatskom položaju, što smo videli u prethodnim poglavljima. U navedenim poslovicama u objekatskom položaju ostaju bez člana samo *denaro* (zbirna imenica) i

debito (opšta imenica), što su imenice koje imaju referenciju 'neživo'. Sve ostale SN u objekatskoj poziciji su SNdet, jer označavaju živa bića (ljude i životinje). SNØ iz objekatskog položaja utiče na neiskazivanje determinisanosti SN u inicijalnom delu poslovice, te nastaju oblici tipa 'SNØ + fare + SNØ', ali samo pod uslovom da leksem imeničke sintagme ima referenciju 'neživo'.

4. Zaključak

Kao što smo videli, sintaksička struktura poslovice razlikuje se od strukture obične rečenice. U ovom ustaljenom jezičkom obliku dolazi do permutacije rečeničnih konstituenata, promene reda reči i uspostavljanja posebnog ritma ili čak rime, koja doprinosi lakšem memorisanju poslovice. Pojava nultog člana u poslovicama vezuje se uglavnom za njen inicijalni deo, usled pomeranja informacionog fokusa poslovice ulevo. Zapazili smo da se stvaraju sintaksički redukovani oblici, najčešće metodom eliminacije pojedinih sintaksičkih konstituenata, i to u slučajevima kada takva vrsta promene ne utiče na značenje. Pritom najčešće dolazi do izostavljanja glagola (uglavnom kopulativnog), što povlači za sobom eliminaciju funkcionalnih reči, koje svakako nisu nosioci glavne semantičke sadržine. Najveći broj primera SNØ nalazi se u eliptičnim poslovicama, ali i u drugim vrstama rečenica, kao što su relativne, emfatične, te one sa vokativnim sintagmama u incipitu. Poslovice modela 'imenički subjekat + predikat *fare* + objekat' ukazuju na to da je pojava nultog člana uslovljena odnosom subjekta i objekta u rečenici, ali i vrstom upotrebljene imenice u datoj SN.

Literatura

1. Blatešić, Aleksandra (2007), *Italijanske poslovice kao prevodilački i frazeološki problem*, Magistarski rad. Odbranjen u Beogradu: Filološki fakultet.

2. Benincà, Paola (1980), „Nomi senza articolo“, *Rivista di grammatica generativa* 5: 51-62.
3. Dardano, M., Trifone P. (1997), *Grammatica italiana con nozioni di linguistica*, Milano: Zanichelli editore.
4. Dessaintes, Maurice (1964), „La catégorie de l'article en français moderne“, *Etudes classiques XXXII*: 22 -36.
5. Dubois, J., Lagane, R. (1973), *La nouvelle grammaire française*, Paris: Larousse.
6. Guazzotti, P., Oddera M.F. (2006), *Il grande dizionario dei proverbi italiani*, Bologna: Zanichelli editore.
7. Lapucci, Carlo (2006), *Dizionario dei proverbi italiani*, Firenze: Le Monnier.
8. Mišeska Tomić, Olga (1999), *Syntax and Syntaxes*, Novi Sad: Futura publikacije.
9. Pittano, Giuseppe (2006), *Frase fatta capo ha*. Dizionario dei modi di dire, proverbi e locuzioni, Bologna: Zanichelli.
10. Renzi, L., Salvi G., Cardinaletti A. (1988), *Grande grammatica italiana di consultazione. La frase. I sintagmi nominale e preposizionale* (Volume I), Bologna: Il Mulino.
11. Serianni, Luca (2005), *Grammatica italiana. Italiano comune e lingua letteraria*, Torino: UTET Libreria (Ottava edizione).
12. Schwamenthal R., Straniero M.L. (1999), *Dizionario dei proverbi italiani e dialettali*, Milano: Biblioteca Universale Rizzoli (quarta edizione).
13. Terić, Gordana (2005), *Sintaksa italijanskog jezika*, Beograd: Filološki fakultet.
14. Zingarelli, Nicola (1997), *Lo Zingarelli. Vocabolario della lingua italiana*,. Bologna: Zanichelli (dodicesima edizione).

BARE NOUNS IN ITALIAN PROVERBS

Summary

Research of this work was carried out on Italian proverbs, which have all the features of the sentence, and some special features that make them different from the usual sentence in everyday communication. The bare nouns in the initial part of the proverbs occur because of the relocation of the informative focus into the initial position regardless of the function that later they carry out. Furthermore the omission of the article is due to various changes in syntactic structure, permutation or omission of sentence constituents, such as verbs and conjunctions. Realizing the most important principles of these changes led us to a better understanding of this phenomenon in Italian proverbs, but also to significant variety of their syntactic structures.

ablatesic@yahoo.it